

KONVENCIJA O PRIZNAVANJU KVALIFIKACIJA VISOKOG OBRAZOVANJA U EVROPSKOM REGIONU, LISABON

11. april 1997.godine (LISABONSKA KONVENCIJA)

Preambula

Članice ove konvencije,

Svjesni činjenice da je pravo na obrazovanje ljudsko pravo, i da to visoko obrazovanje, koje je instrument u postizanju i napredovanju znanja, sadrži izuzetno bogata kulturna i naučna sredstva i za pojedinca i za društvo;

Smatrajući da visoko obrazovanje treba odigrati vitalnu ulogu u promovisanju mira, međusobnog razumijevanja i tolerancije, i u stvaranju uzajamnog povjerenja među narodima i nacijama;

Smatrajući da se velika različitost u obrazovnim sistemima u evropskom regionu odražava na kulturne, društvene, političke, psihološke, vjerske i ekonomske razlike, izuzetno sredstvo koje bi trebalo u potpunosti poštovati;

želeći omogućiti svim ljudima u regionu da imaju u potpunosti koristi od ovih sredstava različitosti, olakšavajući pristup stanovnicima svake članice i studentima obrazovnih institucija svake članice obrazovnim resursima druge članice, olakšavajući njihove napore da nastave svoje obrazovanje ili da završe period studiranja na visokoobrazovnim institucijama u tim drugim članicama;

Smatrajući da priznavanje studija, sertifikata, diploma i stepena stečenih u drugoj zemlji u evropskom regionu predstavlja značajnu mjeru promocije akademske mobilnosti između članica;

Pridavajući veliki značaj principima institucionalne autonomije, i svjesne potrebe da se podrži i zaštiti ovaj princip;

Ubjeđene da je pošteno priznavanje kvalifikacija ključni elemenat prava na obrazovanje i odgovornost društva; poštujući Konvencije Savjeta Evrope i UNESCO koje obuhvataju akademsko priznavanje u Evropi:

- Evropska konvencija o ekvivalentnosti diploma za prijem na univerzitete (1953), i njen Protokol (1964),

- Evropska konvencija o ekvivalentnosti perioda studiranja na univerzitetu (1956);

- Evropska konvencija o akademskom priznavanju univerzitetskih kvalifikacija (1959);

- Konvencija o priznavanju studiranja, diploma i stepena visokog obrazovanja u državama koje pripadaju evropskom regionu (1979);

- Evropska konvencija o opštoj ekvivalentnosti perioda studiranja na univerzitetu (1990);

Poштуjući takođe Međunarodnu konvenciju o priznavanju studiranja, diploma, i stepena visokog obrazovanja u arapskim i evropskim zemljama koje izlaze na Mediteran (1976), usvojene u okviru UNESCO i djelimično obuhvatajući akademsko priznavanje u Evropi;

Imajući na umu da bi se ova konvencija trebala razmatrati u kontekstu konvencija UNESCO i međunarodnih preporuka, obuhvatajući ostale regione svijeta, i potrebe za poboljšanjem razmjene informacija između ovih regiona;

Svjesne širih promjena u visokom obrazovanju u evropskom regionu od kada su ove

konvencije usvojene, rezultirajući značajnom promjenom unutar i između državnih sistema visokog obrazovanja, i potrebe prilagođavanja pravnih instrumenata i praktikanja kako bi se odrazili ovi razvoji;
Svjesne potrebe da se pronađe zajedničko rješenje problema priznavanja u evropskom regionu;
Svjesne potrebe da se poboljša trenutna praksa priznavanja i učini transparentnijom i bolje prihvaćenom u trenutnoj situaciji visokog obrazovanja u evropskom regionu;
Uvjereni u pozitivan značaj elaborirane i usvojene konvencije pod zajedničkim pokroviteljstvom Savjeta Evrope i UNESCO koja omogućava okvir za dalji razvoj prakse priznavanja u evropskoj regiji;
Svjesne značaja uspostavljanja stalnog mehanizma u cilju definisanja principa i odredaba trenutne Konvencije u praksu;
Složile su se kako slijedi:

Poglavlje I - Definicije

član I

Za svrhe ove konvencije, sljedeći termini imaju sljedeće značenje:

Pristup (visokom obrazovanju)

Pravo kvalifikovanih kandidata da se prijavljuju i da budu razmatrani za pristup na visoko obrazovanje.

Prijem (u institucije visokog obrazovanja i programe)

Zakon, ili sistem, koji dopušta kvalifikovanim kandidatima da prate studije visokog obrazovanja u određenim institucijama i/ili datom programu.

Procjena (institucija ili programa)

Proces uspostavljanja obrazovne kvalifikacije institucije za visoko obrazovanje ili program.

Procjena (pojedinačnih kvalifikacija)

Pisano ocjenjivanje ili procjena kvalifikacija stranih pojedinaca od strane ovlašćenog tijela.

Odgovorno tijelo za priznavanje

Tijelo koje zvanično donosi odluke o priznavanju kvalifikacija stranca.

Visoko obrazovanje

Sve vrste trajanja studija, ili kompleti studija, trening ili obuka za istraživanje na postsekundarnom nivou koje priznaju relevantne vlasti članice koje pripadaju njenom sistemu visokog obrazovanja.

Institucija visokog obrazovanja

Ustanova koja omogućava visoko obrazovanje i koju priznaje odgovorna vlast članice a koja pripada njenom sistemu visokog obrazovanja.

Program visokog obrazovanja

Tok studiranja priznat od strane odgovorne vlasti članice koja pripada njenom sistemu visokog obrazovanja, i dopuna koja je omogućena studentu sa kvalifikacijama visokog obrazovanja.

Period studiranja

Svaka komponenta programa visokog obrazovanja koja je procijenjena i dokumentovana i, dok nije upotpunjen program studiranja, predstavlja značajano postizanje znanja ili vještine.

Kvalifikacija

A. Kvalifikacija visokog obrazovanja

Svaki stepen, diploma ili neki drugi sertifikat, izdat od strane odgovorne vlasti koji potvrđuje uspješno završen program visokog obrazovanja.

B. Kvalifikacije koje daju pristup visokom obrazovanju

Svaka diploma ili neki drugi sertifikat izdat od strane odgovorne vlasti koji potvrđuje uspješno završen program obrazovanja i koji pruža vlasniku kvalifikacija pravo da bude razmatran za prijem visokom obrazovanju (vidi definiciju pristupa).

Priznavanje

Formalno priznavanje odgovorne vlasti vrijednosti kvalifikacija obrazovanja stranca u svrhu pristupa obrazovnim aktivnostima i/ili aktivnostima zapošljavanja.

Uslov

A. Opšti uslovi

Uslovi koji moraju biti ispunjeni u svim slučajevima za pristup visokom obrazovanju, ili datom nivou istog, ili za priznavanje kvalifikacija visokog obrazovanja na određenom nivou.

B. Posebni uslovi

Uslovi koji moraju biti ispunjeni, pored opštih, u cilju postizanja prijema na određeni program visokog obrazovanja, ili za priznavanje posebne kvalifikacije visokog obrazovanja na određenom polju studiranja.

Poglavlje II - Odgovornost vlasti

član II.1

1. Tamo gdje su centralne vlasti članice odgovorne da donesu odluke u priznavanju slučajeva, ta članica se odmah obavezuje na odredbe ove konvencije i poduzima neophodne mjere kako bi se osiguralo sprovođenje njenih odredaba na njenoj teritoriji. Tamo gdje odgovornost za donošenje odluka po pitanju priznavanja leži na sastavnim dijelovima članice, članica obavještava jednog od depozitara kratkom izjavom o njenoj ustavnoj situaciji ili strukturi u vrijeme potpisivanja ili deponovanja instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, ili u bilo koje vrijeme poslije. U takvim slučajevima, odgovorne vlasti sastavnih dijelova članice tako određene poduzimaju neophodne mjere kako bi osigurale sprovođenje odredaba ove konvencije na njihovoj teritoriji.

2. Tamo gdje odgovornost za donošenje odluka po pitanju priznavanja leži na pojedinačnim institucijama visokog obrazovanja ili drugim tijelima, svaka članica prema svojoj ustavnoj situaciji ili strukturi prenosi tekst ove konvencije onim institucijama ili tijelima i poduzima sve moguće korake u ohrabrivanju povoljnih razmatranja i primjene njenih odredaba.

3. Odredbe iz stava 1 i 2 ovog člana primijenjuju se, mutatis mutandis, na obaveze članica prema sljedećim članovima ove konvencije.

član II.2

U vrijeme potpisivanja ili deponovanja instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, ili u bilo koje vrijeme poslije, svaka članica, Sveta Stolica ili Evropska zajednica obavještavaju oba depozitara sadašnje Konvencije o vlastima koje su odgovorne da sačine različite kategorije odluka u priznavanju slučaja.

član II.3

Ništa se u ovoj konvenciji neće smatrati kao derogiranje povoljnijih odredaba o priznavanju kvalifikacija izdatih u jednoj od članica koje su sadržane ili proizilaze iz postojećeg ili budućeg sporazuma u kojem članica ove konvencije može biti ili može postati članica.

Poglavlje III - Osnovni principi procjene kvalifikacija

član III.1

1. Imaoci kvalifikacija izdatih u jednoj od članica imaju odgovarajući pristup, na zahtjev odgovarajućem tijelu, procjeni tih kvalifikacija.

2. Ne postoji diskriminacija u pogledu kandidatovog pola, rase, boje kože, invalidnosti, jezika, vjeroispovijesti, političkog ili nekog drugog mišljenja, nacionalnog, etničkog ili socijalnog porijekla, u vezi sa nacionalnom manjinom, imovinom, statusom rođenja ili nekog drugog, ili na temelju svih drugih okolnosti koje nisu u vezi sa određivanjem kvalifikacija za koje se traži priznavanje. U cilju osiguravanja ovog prava, svaka članica preuzima odgovornost da sastavi odgovarajuće rasporede za procjenjivanje zahtjeva za priznavanje kvalifikacija samo na osnovu znanja i vještine koji su postignuti.

član III.2

Svaka članica osigurava da su procedure i kriterijumi koji se koriste u procjeni priznavanja kvalifikacija transparentni, dosljedni i pouzdani.

član III.3

1. Odluke o priznavanju donose se na osnovu odgovarajuće informacije o kvalifikacijama za koje se traži priznavanje.

2. U prvom redu, odgovornost za pribavljanje odgovarajućih informacija leži na kandidatu, koji omogućava takvu informaciju.

3. Pored odgovornosti kandidata, institucije koje izdaju kvalifikacije dužne su omogućiti na zahtjev kandidata i u okviru razumnih ograničenja, relevantne informacije imaoću kvalifikacija, instituciji, ili odgovornim vlastima zemlje u kojoj se traži priznavanje.

4. Članice upućuju ili potiču, sve obrazovne institucije koje pripadaju njenim sistemima obrazovanja da udovolje svakom razumnom zahtjevu za informaciju u svrhu procjene kvalifikacija postignutih u pomenutim institucijama.

5. Odgovornost dokazivanja da zahtjev ne ispunjava relevantne zahtjeve leži na tijelu koje poduzima procjenu.

član III.4

Svaka članica osigurava, u cilju olakšavanja priznavanja kvalifikacija, da pruži odgovarajuće i jasne informacije o njenom obrazovnom sistemu.

član III.5

Odluke o priznavanju donose se u jednom razumno ograničenom periodu, unaprijed specificirane od strane odgovorne vlasti za priznavanje i računa se od vremena kada su sve neophodne informacije osigurane. Ukoliko je priznavanje odbijeno, razlozi odbijanja se navode i informacije se daju u odnosu na moguće mjere koje kandidat može poduzeti u cilju pribavljanja priznanja kasnije. Ukoliko je priznavanje odbijeno, ili ne postoji odluka, kandidat može uložiti žalbu u razumnom vremenskom periodu.

Poglavlje IV - Priznavanje kvalifikacija koje omogućavaju pristup visokom obrazovanju

član IV.1

Svaka članica priznaje kvalifikacije izdate od strane drugih članica ispunjavajući opšte uslove za pristup visokom obrazovanju za svrhu pristupa programima koji pripadaju sistemu visokog obrazovanja, osim ukoliko se ne pokaže bitna razlika između opštih uslova za pristup u članici u kojoj je kvalifikacija postignuta i u članici u kojoj se traži priznavanje kvalifikacije.

član IV.2

Inače, dovoljno je da članica omogući imaoću kvalifikacije izdate u jednoj od drugih

članica, da dobije procjenu te kvalifikacije, na zahtjev imaoća, i odredbe člana IV.1 primjenjuju se mutatis mutandis na ovakav slučaj.

član IV.3

Tamo gdje kvalifikacija omogućava pristup samo u određene vrste institucija ili programe visokog obrazovanja u članici u kojoj je postignuta kvalifikacija, svaka druga članica dodjeljuje imaoćima takvih kvalifikacija pristup sličnim određenim programima u institucijama koje pripadaju njenom sistemu visokog obrazovanja, osim ukoliko se ne pokaže bitna razlika između opštih uslova za pristup u članici u kojoj je kvalifikacija postignuta i u članici u kojoj se traži priznavanje kvalifikacije.

član IV.4

Tamo gdje prijem na posebne programe visokog obrazovanja zavisi o ispunjavanju posebnih uslova pored opštih uslova za pristup, odgovorna vlast članice koja je u pitanju može nametnuti dodatne uslove jednako na imaoće kvalifikacija dobijenih u drugim članicama ili procijeniti da li kandidat sa kvalifikacijama dobivenim u drugim članicama ispunjava ekvivalentne uslovee.

član IV.5

Tamo gdje, u članici u kojoj su dobili, certifikat o napuštanju školovanja pruža pristup visokom obrazovanju samo u kombinaciji sa dodatnim kvalifikacionim ispitima kao preduslov za pristup, ostale članice mogu stvoriti pristup prema ovim uslovima ili ponuditi alternativu u cilju zadovoljavanja takvih dodatnih uslova unutar njihovog vlastitog sistema obrazovanja. Svaka država, Sveta Stolica ili Evropska zajednica mogu, u vrijeme potpisivanja ili deponovanja instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupa, ili u bilo koje vrijeme nakon toga, obavijestiti jednog od depozitara da se služi odredbama ovog člana, navodeći članice u kojima namjerava primijeniti ovaj član kao i razloge toga.

član IV.6

Bez štete na odredbe članova IV.1, IV.2, IV.3, IV.4 i IV.5, prijem u institucije visokog obrazovanja, ili na programe unutar takve institucije, može biti ograničen ili selektivan. U slučajevima gdje je prijem u institucije visokog obrazovanja i/ili programe selektivan, procedure prijema trebaju biti zasnovane u svrhu osiguravanja da je procjena stranih kvalifikacija izvršena po principu pravednosti i nediskriminacije pomenute u Poglavlju III.

član IV.7

Bez štete na odredbe članova IV.1, IV.2, IV.3, IV.4, i IV.5, prijem u institucije visokog obrazovanja može se ostvariti uslovno prema dokazivanju kandidatovog dovoljnog poznavanja jezika podučavanja u institucijama, ili u drugim posebnim jezicima.

član IV.8

U članicama u kojima se pristup može dobiti na osnovu neuobičajenih kvalifikacija, slične kvalifikacije postignute u drugim članicama se procjenjuju na sličan način kao neuobičajene kvalifikacije dobijene u članici u kojoj se traži priznavanje.

član IV.9

Za svrhu prijema na programe visokog obrazovanja, svaka članica može priznati kvalifikacije izdate od strane stranih obrazovnih institucija koje djeluju na njenoj teritoriji prema posebnim uslovima državnog zakonodavstva ili posebnim sporazumima zaključenim sa članicom u kojoj se nalaze ovakve institucije.

Poglavlje V - Priznavanje perioda studiranja

član V.1

Svaka članica priznaje period studiranja završen u okviru programa visokog obrazovanja u drugoj članici. Ovo priznavanje obuhvata periode studiranja prema završenom programu visokog obrazovanja u članici u kojoj se traži priznavanje, osim ukoliko se ne pokaže bitna razlika između perioda studiranja završenog u drugoj članici i dijela programa visokog obrazovanja koji bi zamijenili u članici u kojoj se traži priznavanje.

član V.2

Za članicu je dovoljno da omogući osobi koja je završila period studiranja unutar okvira programa visokog obrazovanja u drugoj članici da dobije procjenu tog perioda studiranja, na zahtjev osobe, i odredbe člana V.1 primijenjuju se mutatis mutandis na ovakav slučaj.

član V.3

Svaka članica omogućava priznavanje perioda studiranja kada:

- a. postoji prethodni sporazum između, s jedne strane institucije visokog obrazovanja ili odgovorne vlasti za relevantan period studiranja i, s druge strane, institucije visokog obrazovanja ili vlasti odgovorne za priznavanje koje se traži; i
- b. institucije visokog obrazovanja u kojima je period studiranja završen izdaju sertifikat ili kopiju akademske svjedožbe koja svjedoči da je student uspješno završio postavljene uslove za pomenuti period studiranja.

Poglavlje VI - Priznavanje kvalifikacija visokog obrazovanja

član VI.1

Do mjere do koje je odluka o priznavanju bazirana na znanju i vještinama potvrđenim kvalifikacijama visokog obrazovanja, svaka članica priznaje kvalifikacije visokog obrazovanja prenijete u drugu članicu, osim ukoliko se ne pokaže bitna razlika između kvalifikacija za koje se traži priznavanje i odgovarajućih kvalifikacija u članici u kojoj se traži priznavanje.

član IV.7

Bez štete na odredbe članova IV.1, IV.2, IV.3, IV.4, i IV.5, prijem u institucije visokog obrazovanja može se ostvariti uslovno prema dokazivanju kandidatovog dovoljnog poznavanja jezika podučavanja u institucijama, ili u drugim posebnim jezicima.

član IV.8

U članicama u kojima se pristup može dobiti na osnovu neuobičajenih kvalifikacija, slične kvalifikacije postignute u drugim članicama se procjenjuju na sličan način kao neuobičajene kvalifikacije dobijene u članici u kojoj se traži priznavanje.

član IV.9

Za svrhu prijema na programe visokog obrazovanja, svaka članica može priznati kvalifikacije izdate od strane stranih obrazovnih institucija koje djeluju na njenoj teritoriji prema posebnim uslovima državnog zakonodavstva ili posebnim sporazumima zaključenim sa članicom u kojoj se nalaze ovakve institucije.

Poglavlje V - Priznavanje perioda studiranja

član V.1

Svaka članica priznaje period studiranja završen u okviru programa visokog obrazovanja u drugoj članici. Ovo priznavanje obuhvata periode studiranja prema završenom programu visokog obrazovanja u članici u kojoj se traži priznavanje, osim ukoliko se ne pokaže bitna razlika između perioda studiranja završenog u drugoj članici i dijela programa visokog obrazovanja koji bi zamijenili u članici u kojoj se traži priznavanje.

član V.2

Za članicu je dovoljno da omogući osobi koja je završila period studiranja unutar okvira

programa visokog obrazovanja u drugoj članici da dobije procjenu tog perioda studiranja, na zahtjev osobe, i odredbe člana V.1 primijenjuju se mutatis mutandis na ovakav slučaj.
član V.3

Svaka članica omogućava priznavanje perioda studiranja kada:

- a. postoji prethodni sporazum između, s jedne strane institucije visokog obrazovanja ili odgovorne vlasti za relevantan period studiranja i, s druge strane, institucije visokog obrazovanja ili vlasti odgovorne za priznavanje koje se traži; i
- b. institucije visokog obrazovanja u kojima je period studiranja završen izdaju sertifikat ili kopiju akademskog svjedočanstva koje svjedoči da je student uspješno završio postavljene uslove za pomenuti period studiranja.

Poglavlje VI - Priznavanje kvalifikacija visokog obrazovanja

član VI.1

Do mjere do koje je odluka o priznavanju bazirana na znanju i vještinama potvrđenim kvalifikacijama visokog obrazovanja, svaka članica priznaje kvalifikacije visokog obrazovanja prenijete u drugu članicu, osim ukoliko se ne pokaže bitna razlika između kvalifikacija za koje se traži priznavanje i odgovarajućih kvalifikacija u članici u kojoj se traži priznavanje, izdatih u ovim institucijama opravdava priznavanje u članici u kojoj se traži priznavanje.

Takva informacija ima sljedeći oblik:

- a. u slučaju članica koje su ustanovile sistem formalne procjene institucija i programa visokog obrazovanja: informacije o metodama i rezultatima ovih procjena, i o standardima kvalitete specifičnih za svaki tip obrazovne institucije koja dodjeljuje, i programa koji vode kvalifikacijama visokog obrazovanja,
- b. u slučaju članica koje nisu ustanovile sistem formalne procjene institucija i programa visokog obrazovanja: informacije o priznavanju različitih kvalifikacija dobivenih u bilo kojoj drugoj instituciji visokog obrazovanja, ili unutar bilo kojeg programa visokog obrazovanja, koji pripada njihovom sistemu obrazovanja.

član VIII.2

Svaka članica sastavlja odgovarajuće odredbe za razvoj, uređivanje i snabdijevanje:

- a. pregleda različitih vrsta institucija visokog obrazovanja koje pripadaju njenom sistemu visokog obrazovanja, sa tipičnim karakteristikama svake vrste institucije;
- b. spiska priznatih institucija (javnih i privatnih) koje pripadaju njenom sistemu visokog obrazovanja, navodeći njihovu moć da dodijele različite vrste kvalifikacija i uslova za postizanje pristupa svakoj vrsti institucije i programa,
- c. opisa programa visokog obrazovanja,
- d. spiska obrazovnih institucija lociranih izvan njene teritorije za koje članica smatra da pripada njenom obrazovnom sistemu.

Poglavlje IX - Informacije o pitanjima priznavanja

član IX.1

U cilju olakšavanja priznavanja kvalifikacija koje se odnose na visoko obrazovanje, članice poduzimaju uspostavljanje transparentnog sistema za potpun opis postignutih kvalifikacija.

član IX.2

1. Priznavajući potrebu za relevantne, tačne i nove informacije, svaka članica formira ili uređuje državni informativni centar i obaveštava jednog od depozitara o njegovom uspostavljanju, ili svim promjenama koje se odnose na njega.
2. U svakoj članici, državni informativni centar:

- a. olakšava pristup službenoj i tačnoj informaciji o sistemu visokog obrazovanja i kvalifikacijama zemlje u kojoj je smješten;
 - b. olakšava pristup informaciji o sistemima visokog obrazovanja i kvalifikacijama drugih članica;
 - c. pruža mišljenje ili informaciju o priznavanju i procjeni kvalifikacija, u skladu sa državnim zakonima i regulativama.
3. Svaki državni informativni centar ima na raspolaganju neophodna sredstva koja omogućavaju vršenje njegove funkcije.

član IX.3

Članice promoviraju, kroz državne informativne centre ili na drugi način, upotrebu dopune diplome UNESCO/Savjeta Evrope ili svakog drugog uporednog dokumenta, institucija visokog obrazovanja u članicama.

Poglavlje X - Mehanizmi sprovođenja

član X.1

Sljedeća tijela nadgledaju, promovišu i olakšavaju sprovođenje Konvencije:

- a. Komitet Konvencije o priznavanju kvalifikacija visokog obrazovanja u evropskom regionu;
- b. Evropska mreža državnih informativnih centara o akademskoj mobilnosti i priznavanju (ENIC mreža), utemeljena odlukom Komiteta ministara Savjeta Evrope, 9. juna 1994. godine i Regionalnog komiteta UNESCO za Evropu, 18. juna 1994. godine.

član X.2

1. Komitet Konvencije o priznavanju kvalifikacija visokog obrazovanja u evropskom regionu (u daljem tekstu "Komitet") je ovim ustanovljen. Sastoji se od po jednog predstavnika iz svake članice.
2. Za svrhe člana X.2, termin "članica" ne primjenjuje se na Evropsku zajednicu.
3. Države pomenute u članu XI.1.1, i Sveta Stolica, ukoliko nisu članice ove konvencije, Evropska zajednica i Predsjednik ENIC mreže mogu prisustvovati sastancima Komiteta kao posmatrači. Predstavnici vladinih i nevladinih organizacija aktivnih na polju priznavanja u regionu mogu biti pozvani da prisustvuju sastancima Komiteta kao posmatrači.
4. Predsjednik Regionalnog komiteta za primjenu Konvencije o priznavanju studija, diploma i stepena visokog obrazovanja UNESCO u državama koje pripadaju evropskom regionu također je pozvan da prisustvuje sastancima Komiteta kao posmatrač.
5. Komitet promovira primjenu ove konvencije i nadgleda njeno sprovođenje. U tom cilju može usvojiti, većinom članica, preporuke, deklaracije, protokole, i modele prakse u upoznavanju odgovornih vlasti članica u njihovom sprovođenju Konvencije i njihovom razmatranju primjene za priznavanje kvalifikacija visokog obrazovanja. Dok ne budu vezane tekstovima, članice će koristiti njihova najbolja nastojanja da ih primijenjuju, da približe tekstove odgovornim vlastima i da podstaknu njihovu primjenu. Komitet će tražiti mišljenje ENIC mreže prije donošenja odluka.
6. Komitet odgovara relevantnim tijelima Savjeta Evrope i UNESCO.
7. Komitet uređuje linkove regionalnim komitetima UNESCO za primjenu Konvencija o priznavanju studija, diploma i stepena visokog obrazovanja usvojenih pod pokroviteljstvom UNESCO.
8. Većina članica sačinjava kvorum.
9. Komitet usvaja svoj Pravilnik o poslovanju. Sastaje se na redovnim sjednicama najmanje svake tri godine. Komitet se sastaje po prvi put u roku od godine dana od

stupanja na snagu ove konvencije.

10. Sekretarijat Komiteta povjeren je generalnom sekretaru Savjeta Evrope i generalnom direktoru UNESCO.

član X.3

1. Svaka članica imenuje kao člana Evropske mreže državnih informativnih centara za akademsku mobilnost i priznavanje (ENIC mreža) državni informativni centar utemeljen ili uređen prema članu IX.2. U slučajevima u kojima je više centara utemeljeno ili uređeno u članici prema članu IX.2, svi oni postaju članovi mreže, ali državni informativni centri raspoložu samo sa jednim glasom.

2. ENIC mreža, u svom sastavu ograničenom na državne informativne centre članica u ovoj konvenciji, nadgleda i pomaže praktično sprovođenje Konvencije od strane odgovornih državnih vlasti. Mreža se sastaje najmanje jednom godišnje na plenarnoj sjednici. Bira svog predsjednika i biro u skladu sa uslovima.

3. Sekretarijat ENIC mreže povjeren je generalnom sekretaru Savjeta Evrope i generalnom direktoru UNESCO.

4. Članice saraduju, kroz ENIC mrežu, sa državnim informativnim centrima drugih članica, posebno omogućavajući im da prikupljaju sve informacije od koristi za državne informativne centre o njihovim aktivnostima koje se odnose na akademsko priznavanje i mobilnost.

Poglavlje XI - Završne odredbe

član XI.1

1. Ova konvencija je otvorena za potpisivanje:

- a. državama članicama Savjeta Evrope;
- b. državama članicama UNESCO u evropskom regionu;
- c. svim ostalim potpisnicama, ugovornoj državi ili članici u Evropskoj kulturnoj konvenciji Savjeta Evrope i/ili UNESCO Konvenciji o priznavanju studija, diploma, i stepena visokog obrazovanja u državama koje pripadaju evropskom regionu, koje su pozvane na diplomatsku konferenciju zaduženu za usvajanje ove konvencije.

2. Ove države i Sveta Stolica mogu izraziti svoj pristanak da budu obavezujuće:

- a. potpisom bez uslova na ratifikaciju, pristupanje ili pristanak; ili
- b. potpisom, podliježući ratifikaciji, pristupanju ili odobravanju, nakon ratifikacije, pristupanja ili pristanka, ili
- c. pristupanjem.

3. Potpisi se sačinjavaju sa jednim od depozitara. Instrumenti ratifikacije, pristupanja, odobravanja ili prijema deponuju se kod jednog od depozitara.

član XI.2

Ova konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka perioda od jednog mjeseca nakon što pet država, uključujući najmanje tri države članice Savjeta Evrope i/ili evropskog regiona UNESCO, izraze svoj pristanak da se obavezuju na Konvenciju. Stupa na snagu za svaku drugu državu prvog dana mjeseca nakon isteka perioda od jednog mjeseca nakon datuma izražavanja svog pristanka da se obavezuju na Konvenciju.

član XI.3

1. Nakon stupanja na snagu ove konvencije, svaka država pored onih koje spadaju u jednu od kategorija navedenih prema članu XI.1 može zahtijevati pristupanje ovoj konvenciji. Svaki zahtjev se upućuje jednom od depozitara, koji će to prenijeti članicama najmanje tri mjeseca prije sastanka Komiteta Konvencije o priznavanju kvalifikacija visokog obrazovanja u evropskom regionu. Depozitar također obavještava Komitet

ministara Savjeta Evrope i Izvršni odbor UNESCO.

2. Odluka da se pozove država koja je zahtijevala da pristupi ovoj konvenciji donosi se dvotrećinskom većinom članica.

3. Nakon stupanja na snagu ove konvencije Evropska zajednica može joj pristupiti nakon zahtjeva njenih država članica, koji će se uputiti jednom od depozitara. U tom slučaju, član XI.3.2 se ne primijenjuje.

4. Što se tiče svih država koje pristupaju ili Evropske zajednice, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka perioda od jednog mjeseca nakon deponovanja instrumenta pristupanja kod jednog od depozitara.

član XI.4

1. Članice ove konvencije koje su u isto vrijeme članice u jednoj ili više sljedećih konvencija:

- Evropska konvencija o ekvivalentnosti diploma za prijem na univerzitete (1953), i njen Protokol (1964),

- Evropska konvencija o ekvivalentnosti perioda studiranja na univerzitetu (1956);

- Evropska konvencija o akademskom priznavanju univerzitetskih kvalifikacija (1959);

- Međunarodna konvencija o priznavanju studija, diploma i stepena visokog obrazovanja u arapskim i evropskim zemljama koje graniče na Mediteranu (1976);

- Konvencija o priznavanju studiranja, diploma i stepena visokog obrazovanja u državama koje pripadaju evropskom regionu (1979);

- Evropska konvencija o opštoj ekvivalentnosti perioda studiranja na univerzitetu (1990),

a. primjenjuju odredbe sadašnje Konvencije u svojim uzajamnim odnosima;

b. nastavljaju primjenjivati gore navedene konvencije u kojima su članice u svojim odnosima sa ostalim državama članicama u tim konvencijama ali ne i u ovoj konvenciji.

2. članice ove konvencije uzdržavaju se da postanu članica u bilo kojoj konvenciji navedenoj u stavu 1, u kojima još uvijek nisu članica, sa izuzetkom Međunarodne konvencije o priznavanju studija, diploma i stepena visokog obrazovanja u arapskim i evropskim zemljama koje graniče na Mediteranu.

član XI.5

1. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ili deponovanja instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, odrediti teritoriju ili teritorije na kojima će primijenjivati ovu konvenciju.

2. Svaka država može, kasnije, obraćajući se izjavom jednom od depozitara, proširiti primjenu ove konvencije na svaku drugu teritoriju određenu u izjavi. U tom pogledu, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka perioda od jednog mjeseca nakon datuma primitka takve izjave.

3. Svaka izjava sačinjena prema prethodna dva paragrafa može, u pogledu svake teritorije navedene u izjavi, biti povučena notifikacijom koja se upućuje jednom od depozitara.

Povlačenje stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka perioda od jednog mjeseca nakon datuma primitka takve notifikacije.

član XI.6

1. Svaka članica može, u bilo koje vrijeme, otkazati ovu konvenciju putem notifikacije upućene jednom od depozitara.

2. Takvo otkazivanje stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka perioda od 12 mjeseci nakon datuma primitka takve notifikacije. Međutim, takvo otkazivanje ne utiče na odluke o priznavanju prethodno donesene prema odredbama ove konvencije.

3. Prestanak ili prekid djelovanja ove konvencije kao posljedica povrede od strane njene

članice odredbe neophodne za ispunjavanje cilja ili svrhe ove konvencije, upućuju se u skladu sa međunarodnim pravom.

član XI.7

1. Svaka država, Sveta Stolica ili Evropska zajednica mogu, u vrijeme potpisivanja ili deponovanja instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, izjaviti da zadržavaju pravo da ne primjenjuju, u cijelosti ili pojedinačno, jedan ili više sljedećih članova ove konvencije: član IV.8, član V.3, član VI.3, član VIII.2, član IX.3. Drugih zadržavanja nema.

2. Svaka članica koja je zadržala pravo prema prethodnom stavu može u cijelosti ili pojedinačno povući to sredstvom notifikacije upućene depozitaru. Povlačenje stupa na snagu na dan primitka takve notifikacije.

3. Članica koja je zadržala pravo u odnosu na odredbu ove konvencije ne može tražiti primjenu te odredbe od druge članice; može, međutim, ukoliko je zadržavanje djelimično ili uslovno, tražiti primjenu te odredbe u onoj mjeri u kojoj ju je sama prihvatila.

član XI.8

1. Nacrt amandmana na ovu konvenciju može usvojiti Komitet Konvencije o priznavanju kvalifikacija visokog obrazovanja u evropskom regionu dvotrećinskom većinom članica. Svaki nacrt amandmana tako usvojen uključuje se u Protokol u ovoj Konvenciji. Protokol navodi modalitete za njegovo stupanje na snagu što, u svakom slučaju, zahtijeva izražavanje pristanka članica da budu obavezane njime.

2. Ne može se sačiniti amandman na Poglavlje III ove konvencije prema proceduri iz gornjeg stava 1.

3. Svaki prijedlog za amandmane saopštava se jednom od depozitara, koji će prenijeti to članicama najmanje tri mjeseca prije sastanka Komiteta. Depozitar također obavještava Komitet ministara Savjeta Evrope i Izvršni odbor UNESCO.

član XI.9

1. Generalni sekretar Savjeta Evrope i generalni direktor Organizacije za obrazovanje, nauku i kulturu UN su depozitari ove konvencije.

2. Depozitar kod kog je deponovan dokument, notifikacija ili saopštenje obavještava članice u ovoj konvenciji, kao i ostale države članice Savjeta Evrope i/ili Evropskog regiona UNESCO o:

a. svakom potpisu;

b. deponovanju svakog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja,

c. svakom datumu stupanja na snagu ove konvencije u skladu sa odredbama članova XI.2 i XI.3.4;

d. svakom zadržavanju koje je u skladu sa odredbama člana XI.7 i povlačenju zadržavanja koje je u skladu sa odredbama člana XI.7;

e. svakom odricanju ove konvencije u skladu sa članom XI.6;

f. svakoj izjavi u skladu sa odredbama člana II.1, ili člana II.2;

g. svakoj izjavi u skladu sa odredbama člana IV.5;

h. svakom zahtjevu za pristupanje u skladu sa odredbama člana XI.3;

i. svakom prijedlogu u skladu sa odredbama člana XI.8;

j. svakom drugom dokumentu, notifikaciji ili saopćenju u odnosu na ovu konvenciju.

3. Depozitar koji primi saopćenje ili sačini notifikaciju u skladu sa odredbama ove konvencije odmah obavještava drugog depozitara o istom.

Potvrđujući ovo, dolje potpisani, uz to propisno ovlašteni, potpisali su ovu konvenciju.

Sačinjeno u Lisabonu, 11. aprila 1997. godine na engleskom, francuskom, ruskom i

španskom jeziku, četiri teksta jednako vjerodostojna, u dva primjerka, od kojih se jedan deponuje u arhivu Savjeta Evrope a drugi u arhivu Organizacije za obrazovanje, nauku i kulturu UN. Ovjerena kopija šalje se svim državama iz člana XI.1, Svetoj Stolici, Evropskoj zajednici i Sekretarijatu UN.